B Ś

Opłacono gotówką.

Nr. 46. 1934.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 17. listopada 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego

z dnia 12 października 1934 r.

w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okrężnego w Kochłowicach.

Na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia Prez. R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 17 marca 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 293) zmienionego ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 350), zarządzam zgodnie z uchwałą Rady gminnej w Kochłowicach pow. katowickiego, z dnia 18 września 1934 r., że w gminie tej na prowadzenie przemysłu okrężnego, wymienionego w art. 45 L. 1 i 3 prawa przemysłowego, potrzebne jest osobne zezwolenie (wiza) miejscowej władzy przemysłowej, tj. Starostwa w Katowicach, o ile licencja wydana jest przez inną władzę przemysłową.

Zarządzenie to ogłasza się w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego i w „Monitorze Polskim".

Nadto zarządzenie to winno być uwidocznione na tablicy urzędowej gminy Kochłowice, przeznaczonej na obwieszczenia.

Wojewoda:
w/z. m. p. Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Przedruk z Monitora Polskiego z 20 października 1934 roku — Nr. 242 — Rok XVII.

USTAWA

z dnia 15 lipca 1925 r.
o państwowym podatku przemysłowym.

(Ciąg dalszy nr. 45.)

4. częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku od obrotu, przypadającego w myśl art. 5 p. 5 od prowizyi i innych wynagrodzeń, uzyskanych przez wspólne biura sprzedaży przedsiębiorstw przemysłowych;

5) częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku przemysłowego od obrotu tranzakcyj kupna-sprzedaży, a dokonywanych na towarach giełdach krajowych, udowodnionych prawidłowemi księgami handlowemi i kartami umów giełdowych, spisanemi przez przysięgłych maklerów giełdowych;

6) zwalniania przedsiębiorstw żeglugi od podatku przemysłowego od obrotu z tytułu przewozu towarów;

7) częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku obrotów firm krajowych, osiągniętych z tranzakcyj, zawartych z firmami, posiadającemi swą siedzibę na terenie W. M. Gdańska;

8) zwracania przy eksporcie podatku uiszczonego jednorazowo w formie scalonej.

Art. 40.

Spółdzielnie, działające na podstawie ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495), a należące do związków rewizyjnych w rozumieniu art. 68 i 70 tejże ustawy, jeżeli statutowo i faktycznie działają wyłącznie wśród swych członków lub jeżeli rozszerzają wprawdzie działalność swą i na osoby, nie będące członkami, lecz przypadające na nieczłonków nadpłaty i zwroty przelewają w całości do funduszów, nie podlegających według ustawy o spółdzielniach lub statutu podziałowi między członkami, korzystają z ulg następujących:

1) zwalnia się od podatku przemysłowego spółdzielnie mieszkaniowe dla budowy nowych domów, spółdzielnie dla wykonywania robót wyłącznie siłami członków (spółdzielnie pracy) o ile narzędzia i maszyny nie są własnością spółdzielni,

względnie jej członków, oraz spółdzielcze instytucje drobnego kredytu;

2) w spółdzielniach kredytowych (art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowem; Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321) zwalnia się od podatku przemysłowego od obrotu sumę pobranych i należnych procentów od wkładów członków i pożyczek udzielonych członkom, oraz od sum, lokowanych w związkowych centralach finansowych;

3) w innych spółdzielniach zwalnia się od opodatkowania obrót w rozumieniu art. 5 niniejszej ustawy, dokonany z członkami lub przypadający na członków, o ile członkowie są dostawcami spółdzielni, sprzedających produkty gospodarstwa wiejskiego, względnie przerabiających produkty hodowli i len lub też przerabiających inne płody rolne, o ile sposób przeróbki nie ma charakteru fabrycznego lub o ile spółdzielnie te wykupują świadectwa przemysłowe VI, VII lub VIII kategorji dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Obrót spółdzielni wojskowych osiągnięty w obrębie koszar, uważa się za obrót, dokonany z członkami.

Do Centralnej Kasy Spółek Rolniczych (dekrety z dnia 8 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 212 i 213) mają zastosowanie ulgi, przewidziane w p. 2 niniejszego artykułu.

Warunek należenia do związku rewizyjnego nie dotyczy spółdzielni, zorganizowanych w myśl art. 70 wyżej powołanej ustawy o spółdzielniach, a posiadających przyznane im przez Ministra Skarbu prawo rewizji.

Upoważnia się Ministra Skarbu do zezwalania związkom rewizyjnym, wymienionym w art. 68 i 70 ustawy o spółdzielniach, na składanie deklaracyj, zeznań o obrocie w imieniu spółdzielni do tych związków należących, oraz na uiszczanie podatku przemysłowego, przypadającego do spółdzielni związkowych.

Rozdział V.

Postanowienia karne.

Art. 41.

Winni uszczuplenia należności z tytułu podatku, o którym mowa w art. 37 ust. 3 oraz w art. 45 niniejszej ustawy, o ile podatki te będą pobierane na granicy, względnie przez władze celne, ulegają karze pieniężnej w wysokości pięciokrotnej uszczuplonej, względnie narażonej na uszczuplenie należności podatkowej. Pozatem mają w tym przypadku zastosowanie postanowienia ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355), przewidziane dla przestępstw, podlegających na naruszeniu przepisów w sprawach, wymienionych w art. 1 p. 1 i 12 ustawy karnej skarbowej oraz w postanowieniach części drugiej tejże ustawy.

Rozdział VI.

Opodatkowanie handlu i przemysłu na rzecz związków samorządowych i innych korporacyj.

Art. 42.

Związkom samorządowym przysługuje prawo opodatkowania na potrzeby samorządu przedmiotów, podlegających państwowemu podatkowi przemysłowemu, tylko w postaci dodatku do tego podatku:

a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa i zajęcia, podlegające państwowemu podatkowi od obrotu, — do wysokości jednej czwartej części tego podatku;

b) nadto od wszystkich przedsiębiorstw i zajęć — do wysokości 30 proc. każdocześnie przez Państwo pobieranej ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Art. 43.

Na rzecz izb handlowych i przemysłowych, izb rzemieślniczych, związków stowarzyszeń przemysłowych i rękodzielniczych, spełniających funkcje izb handlowo - przemysłowych lub rękodzielniczych, wreszcie szkół zawodowych, mających prawo publiczności, a utrzymywanych tak przez publiczne, jak i przez inne związki i stowarzyszenia kupców, przemysłowców i rzemieślników, oraz przez nieobliczone na zysk stowarzyszenia, instytucje i fundacje, utworzone specjalnie dla utrzymywania uczelni zawodowych, wreszcie na rzecz burs terminatorskich, patronatów dla młodzieży rękodzielniczej i przemysłowej, oraz zawodowych kursów przemysłowych dokształcających ma być opodatkowany handel i przemysł oraz zajęcia przemysłowe:

a) na rzecz izb handlowych i przemysłowych, izb rzemieślniczych i instytucyj zastępczych — do wysokości, nieprzekraczającej 15 proc. ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, nabywanych w okręgu izby lub instytucji zastępczej;

b) na rzecz szkół zawodowych — do wysokości, nieprzekraczającej 25 proc. tychże świadectw i kart.

W granicach wyżej zakreślonych niezbędną wysokość obciążenia na rzecz izb handlowych, tudzież izb rzemieślniczych określa corocznie Minister Przemysłu i Handlu na podstawie budżetów tych izb, wysokość zaś obciążenia na rzecz szkół zawodowych i innych instytucyj, wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz podział tych sum ustala corocznie na podstawie budżetu tychże szkół i instytucyj Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Przemysłu i Handlu, którzy swe uprawnienia pod tym względem mogą przelać na dyrektorów izb skarbowych, względnie kuratorów okręgów szkolnych.

Podział winien być w ten sposób dokonany, by wpływy, zebrane w okręgu danej izby skarbowej, były w tymże okręgu użyte, z potrąceniem jednak 20 proc. tych sum na pokrycie potrzeb wyższych uczelni zawodowych o charakterze społecznym oraz 30 proc., które Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozdziela wedle swego uznania pomiędzy szkoły zawodowe o charakterze społecznym.

Rozdział VII.

Przepisy końcowe.

Art. 44.

Minister Skarbu może uwolnić od podatku przemysłowego te przedsiębiorstwa, których bezpośrednie zadanie stanowi popieranie celów publicznych, dobroczynnych lub ogólnie użytecznych, jeżeli obrót tych przedsiębiorstw jest stosunkowo nieznaczny.

Art. 45.

Od fabrykatów i półfabrykatów, wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa, nieopłacające podatku przemysłowego w myśl niniejszej ustawy, a przeznaczonych do dalszej sprzedaży, przeróbki lub użytku własnego na obszarze obowiązywania tejże ustawy, z wyjątkiem artykułów, w kraju niewyrabianych, będzie pobierany jednorazowo podatek wyrównawczy. Do podatku tego nie mogą być pobierane żadne dodatkowe opłaty lub obciążenia na rzecz Państwa i związków publiczno-prawnych.

Do uiszczenia powyższego podatku obowiązany jest odbiorca towaru lub jego nabywca bez względu na to, czy podlega podatkowi przemysłowemu w myśl niniejszej ustawy.

Towary, wyprodukowane przez krajowe gospodarstwa i przedsiębiorstwa, wymienione w art. 2 i 3 niniejszej ustawy, wolne są od podatku, określonego w ustępie pierwszym niniejszego artykułu.

Podatek będzie obliczany od zryczałtowanej wartości fabrykatów i półfabrykatów, ustalonej z przeliczeniem na wagę lub od sztuki.

Rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu opinji izb przemysłowo-handlowych ustalą:

a) listy fabrykatów i półfabrykatów, które podlegać będą podatkowi wyrównawczemu, przyczem listy te nie mogą być zmieniane częściej aniżeli po 6 miesiącach i winny być ogłaszane co najmniej na trzy miesiące przed wejściem ich w życie;
b) wysokość należności z tytułu podatku wyrównawczego od poszczególnych towarów, umieszczonych na liście, obliczoną od zryczałtowanej wartości tych towarów z przeliczeniem na jednostkę wagi lub od sztuki i z uwzględnieniem w ustaleniu wysokości podatku ilości faz obrotu, przez jakieby dany towar oraz jego części składowe przeszły, gdyby towar był wyprodukowany przez przedsiębiorstwa, opłacające podatek przemysłowy w myśl niniejszej ustawy;
c) przepisy wymiarowe, poborowe, terminy płatności podatku oraz władze, powołane do wymiaru i poboru podatku;
d) odpowiedzialność za podatek;
e) sposób zwrotu podatku w eksporcie i w reeksporcie.

Pobór podatku wyrównawczego od poszczególnych towarów wchodzi w życie równocześnie z wprowadzeniem od tychże towarów, wyprodukowanych na obszarze obowiązywania niniejszej ustawy, scalonego podatku przemysłowego od obrotu który będzie pobierany jednorazowo za wszystkie poźniejsze fazy obrotów.

Towary, od których opłacony zostanie podatek wyrównawczy lub scalony podatek obrotowy, wolne będą od podatku przemysłowego od obrotu.

Art. 46.

Moc obowiązującą ustawy niniejszej rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej, nie wyłączając województwa śląskiego.

Art. 47.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Załącznik do art. 23.

Taryfa, zawierająca podział miejscowości na klasy, a przedsiębiorstw i zajęć na kategorje, tudzież ceny świadectw przemysłowych.

Część I.

Podział miejscowości na klasy.

A. M. st. Warszawa.

B. Klasa I: Miasta: Bydgoszcz, Katowice, Kraków, Chorzów, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań, Sosnowiec.

C. Klasa II; Miasta: Biała (woj. krakowskie), Białystok, Bielsk, Borysław, Chrzanów, Czechowice, Częstochowa, Drohobycz, Dziedzice, Gniezno, Grodno, Grudziąc, Inowrocław, Jarosław, Jasło, Kalisz, Kamienica, Kielce, Kołomyja, Krosno, Lipnik, Mysłowice, Nowy Sącz, Pabjanice, Piotrków, Przemyśl, Pszczyna, Radom, Równo, Rzeszów, Siedlce, Stanisławów z Knihininem wsią i Knihininem kolonją, Stryj, Tarnów, Tarnopol, Tarnowskie Góry, Tomaszów (woj. łódzkie), Toruń, Wilno, Włocławek, Zgierz.

Powiaty: będziński z wyjątkiem gmin Łosień, Ożarowice i Wojkowice-Kościelne, drohobycki, katowicki, z wyłączeniem gmin: Kończyc, Makoszowych i Pawłowa, lwowski, świętochłowicki (woj. śląskie), gminy miejskie pow. poznańskiego z wyjątkiem Stąszewa, Pobiedzisk oraz Swarzędza i warszawski.

Gminy i obszary dworskie: Pszczyński Zamek, Radzionków.

D. Klasa III. Na obszarze Izb Skarbowych; Białostockiej: Miasta i miasteczka: Augustów, Łomża, Ostrów, Suwałki i Wołkowysk.

Powiat białostocki.

Brzeskiej: Miasta i miasteczka: Brześć, Kobryń, Łuniniec, Pińsk Prużany.

Kieleckiej: Miasta i miasteczka: Busk, Końskie, Miechów, Opatów, Opoczno, Ostrowiec, Sandomierz, Szydłowiec

Powiaty: Częstochowski z wyłączeniem osady Przyrów oraz gminy Złoty Potok, olkuski z wyłączeniem osady i gminy Żarnowiec, radomski, oraz gminy Łosień, Ożarowice i Wojkowice - Kościelne pow. będzińskiego.

Krakowskiej: Miasta i miasteczka: Andrychów, Bochnia, Dębica, Gorlice, Kęty, Limanowa, Mielec, Myślenice, Nowy Targ, Oświęcim, Poronin, Rabka, Ropczyce, Szczawnica Wyżna, Szczawnica Niżna (pow. nowotarski), Wadowice, Wieliczka, Wilamowice, Zakopane, Żywiec z Zabłociem.

Powiaty chrzanowski, gorlicki, krakowski, nowosądecki, oraz gminy: Helenów, Komorowice, Mikuszowowice, powiatu bielskiego.

Lubelskiej: Miasta i miasteczka: Biała Podlaska, Chełm, Hrubieszów, Krasnystaw, Lubartów, Łuków, Międzyrzec, Puławy, Radzyń Sokołów, Tomaszów, Węgrów, Włodawa, Zamość.

Powiat lubelski.

Lwowskiej I: Miasta: Gródek Jagielloński, Jaryczów Nowy, Jaworów, Łańcut, Mościska, Przeworsk, Rawa Ruska, Rymanów, Sambor, Sanok, Sokal, Żółkiew.

Powiaty: krośnieński z wyłączeniem miasteczka Dukli i rzeszowski z wyłączeniem Błażowej.

Lwowskiej II: Miasta: Borszczów, Brody, Brzeżany, Buczacz, Czortków, Dolina, Kałusz, Kamion-

ka, Strumiłowa, Podhajce, Przemyślany, Rohatyn, Śniatyn, Trembowla, Zaleszczyki, Złoczów.

Łódzkiej: Miasta: Koło, Konin, Łęczyca, Ozorków, Radomsko Turek, Wieluń, Zduńska Wola.

Powiaty: brzeziński, kaliski, łódzki.

Łuckiej: Miasta: Dubno, Kowel, Krzemieniec, Łuck, Ostróg, Sarny, Włodzimierz Wołyński, Zdołbunowo.

Nowogródzkiej: Miasta i miasteczka: Baranowicze, Lida, Nieśwież, Nowogródek, Słonim, Stołpce.

Pomorskiej: Miasta: Brodnica, Chełmno, Chojnice, Działdowo, Gdynia, Gniew, Kartuzy, Kościerzyna, Sempolno, Starogard, Świecie, Tczew, Tuchola, Wąbrzeźno, Wejherowo.

Poznańskiej: Miasta: Chodzież, Czarnków, Gostyń, Grodzisk, Jarocin, Kępno, Koźmin, Kościan, Krotoszyn, Leszno, Międzychód, Mogilno, Nakło, Nowotomyśl, Oborniki, Odolanów, Ostrów, Ostrzeszów. Pleszew, Pobiedzisk, Rawicz. Śmigiel, Śrem, Środa, Stęszew, Strzelno, Swarzędz, Szamotuły, Szubin, Wągrowiec, Wolsztyn, Września, Wyżysk, Zbąszyn, Żnin.

Powiat bydgoski i gminy wiejskie pow. poznańskiego.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dz. Ust. Rzpl. z d. 31. sierpnia 1934 r., nr. 76).

Komunikaty.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Posiadanie chronione przez prawo (art. 251 K. K.).

Do istoty przestępstwa z art. 251 K. K. należy umyślne ograniczenie swobody woli pokrzywdzonego przez zmuszenie go przy użyciu przemocy lub groźby bezprawnej do niemożności czynienia tego, co chcieć powinien, albo zmuszenia do czynienia tego, czego chcieć nie ma obowiązku. Np. zmuszenie przemocą dzierżawców do opuszczenia przedmiotu dzierżawy jest samowolą karalną z art. 251 K. K. (Orzecz. z 23 VIII 34 Nr. 2 K. 722/34).

Pożyczki przy oszustwach (art. 264 K. K.).

Pożyczka stanowi bezprawną korzyść majątkową w rozumieniu art. 264 K. K., jeżeli zostaje ustalone, iż oskarżony nie miał zamiaru zwrócić zaciągniętej pożyczki. Obojętne jest w rozumieniu art. 264 K. K., czy „niekorzystne rozporządzenie mieniem" nastąpiło w postaci udzielenia pożyczki, czy też w postaci złożenia kaucji (Orzecz. z 12 VI 34 Nr. 3 K. 308/34).

Definicja wybryku (art. 28 pr. o wykr.).

Wybrykiem będzie taki czyn, który, nie pozostając w ramach uznanych zwyczajów, odbiega od nich czy też przekracza je i tą swoją niezwykłością budzi niepokój, złość lub oburzenie świadków czynu, w ten sposób, zakłócając spokój publiczny, przyczem dla karalności wybryku niezbędne jest ustalenie winy umyślnej lub nieumyślnej. Naklejanie swastyki hitlerowskiej na szybie okna bez zamiaru wywołania zbiegowiska, niepokoju i t. p., bez ustalenia winy umyślnej lub nieumyślnej, nie jest wybrykiem w rozumieniu art. 28 pr. o wykr. (Orzecz. z 28 VI 34 Nr. 3 K. 677/34).

Uporczywy wybryk. Spoczynek nocny. Pora nocna (art. 30 pr. o wykr.).

Uporczywym wybrykiem w rozumieniu art. 30 pr. o wykr. jest każde dłużej trwające lub powtarzane działanie, które narusza przyjęte normy obyczajności powszechnej w dziedzinie zewnętrznego porządku publicznego. Nawet działanie samo przez się niewinne — jak wbijanie gwoździ w zamieszkałym domu ze względu na porę nocną i wyłamanie się z pod norm obyczajowości zewnętrznej — może się stać uporczywym wybrykiem.

Zakłócenie spoczynku nocnego w rozumieniu art. 30 pr. o wykr. zostanie dokonane w wypadku, gdy sprawca przeszkodzi w oddawaniu się spoczynkowi nocnemu choćby tylko jednej osobie, lecz w sposób, zdolny potencjalnie zakłócić sen większej ilości osób (np. głośna gra na fortepianie, krzyki, trzaskanie drzwiami i t. p.).

Porą nocnego spoczynku jest pora, przeznaczona powszechnie wedle miejscowych zwyczajów i w zależności od pory roku dla snu ludzi; ustalenie dotyczące pory spoczynku nocnego zależne jest od ustaleń faktycznych i należy do sądu merytorycznego, nie ulega więc kontroli kasacyjnej, o ile, przy wykładni pojęcia pory nocnego spoczynku, sąd nie popełni błędu prawnego. (Orzecz. z 28 VIII 34 Nr. 2 K. 774/34).

Art. 22 rozp. Prezydenta R. P. o granicach Państwa (Dz. U. poz. 996/27) w zw. z konwencją górno-śląską. Karty cyrkulacyjne.

Przepis art. 22 powyższego rozporządzenia należy stosować także do tych obywateli polskich, którzy z otrzymaną na zasadzie art. 259 konw. górno-śląskiej (z 15 V 22, zał. do Dz. U. Nr. 44) kartę cyrkulacyjną udali się na część terytorjum obcego państwa poza obszar plebiscytowy bez paszportu zagranicznego, do czego — zgodnie z ust. 2 art. 271 — wspomniana konwencja nie upoważnia (zgoda władz obcego państwa w danym wypadku jest dla karalności czynu obojętna. (Orzecz. z 12 VII 34 Nr. 3 K. 713/34).

Handel dozwolony po godzinie 19-ej (art. 4 rozp. Prezydenta R. P. o godzinach handlu Dz. U. z 2 III 28 poz. 364).

W myśl art. 4 i 8 powyższego rozporządzenia po godzinie 19-tej mogą być otwarte i dokonywać sprzedaży w okresie roku oznaczonym ustawą tylko i wyłącznie budki i kioski, w których sprzedaje się do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne, napoje chłodzące, słodycze i owoce, lecz nie posiada się na sprzedaż żadnych innych towarów.

Otwarcie i sprzedaż wymienionych wyżej towarów w innych sklepach, posiadających różne towary, oraz kioskach i budkach, posiadających na sprzedaż jeszcze inne towary, niż wymienione, jest w myśl wspomnianego rozporządzenia wzbronione po godzinie 19-ej (Orzecz. z 28 V 34 Nr. 1 K. 339/34).

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08